

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felolvas szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyilttér sora 40 millér Hirdetések nagyság szerint
--	---	---

Merőnylet a magyar malmok ellen.

Mikor Németországban az agráriusoknak sikerült egy olyan törvényjavaslatot a birodalmi gyűlés elé terjeszteni, amellyel felakarták emelni a külföldi gazdasági cikkek, elsősorban a gabona és a hus behozatali vámját, felkelt a gazdákon kívül az egész német közönség és egyhangúlag tiltakozott a vámemelés ellen, amely a német mezőgazdaság javára ugyan, de a többi szegény lakosság nagy kárára alaposan megdrágította volna az élelmiszerek árát. A köztiltakozás nem is volt hiábavaló, a javaslatot, dacára annak, hogy még legmagasabb helyekről is támogatták, le kellett venni a birodalmi gyűlés napi rendjéről s ad akta tették.

A francia forradalom idejében pedig az történt, hogy a rémitő erejének tudatára ébredt nép a lámpavasakra akasztotta a pékeket, akik felemelték a kenyér árát.

A közéletmezési cikkek mesterséges megdrágítása bűn, amely ellen az államhatalomnak is a legerélyesebben tennie kell. Egész

más dolog az, amikor rossz a termés, vagy dögvész pusztítja a marhát, vagy éppen aránytalanul nagy a kivitel. De amikor ebben az ugynevezett tejjel mézzel folyó Kanaánban sem rossz termés nincsen, sem dögvész, sem aránytalanul nagy kivitel, amikor az ételmi-szer árának emelkedését csakis az önző, minden közérdeknek fityyot hányó nemzetközi tőke spekulációjának kell tekinteniük, amelynek merőnylete ellen már eleve felemeljük tiltakozó szavunkat.

Arról van ugyanis szó, hogy a liszt már a legközelebbi jövőben meg fog drágulni. Oka lesz ennek egy nagy szabású üzleti és tőzsdéi manőver. Ismeretlen, ugylátszik külföldi tőkék megbízásából a budapesti Kereskedelmi Bank egyre másra vásárolja össze a fővárosi nagy malmokat s ha ezekkel készen lesz, a vidékekre kerül a sor. A sötét háttérből fenyegető külföldi tőke azt akarja, hogy a magyar malmok, s így az egész lisztipar egy kézben, az ő kezébe legyen — s akkor kénye-kedve szerint szabhatja meg nemcsak a liszt árát — de még a buzáét is. A liszt árát ugyanis felemeli — a gabonáért pedig, melyet vásárolni kell, le-

nyomja.

Az olesó gabona ár ellen hasztalan prüszköl majd a magyar gazda — egyetlen vásárlója van csak: a malom és az egész országban egyöntetűen megállapított árt fog fizetni a buza métermázsájáért. De a gazda, ha az árat alacsonynak találja, nem segíthet magán, mert ha a buzát, mint már mondtuk, csak a malom veszi meg.

Elő fog tehát állani az a lehetetlen helyzet, hogy nem lesz ára a buzának, de annál drágább lesz a kenyér.

El fog jönni ez a lehetetlen helyzet abban az esetben, ha az illetékes köröknek nem nyílik fel időjekorán a szemük s fel nem lépnek ezen a magyar közönséget imminensen fenyegető veszedelem ellen.

Nem szabad tűrni, hogy a hazai malmok egy milliós tröst kezébe kerüljenek, nem szabad tűrni, hogy spekuláció állapítsa meg a gabonánk és a lisztünk árát.

Elég szomorú dolog, hogy az ilyen hazafiatlan káros akciónak a végrehajtására egy tekintélyes magyar pénzintézet vállalkozott.

T Á R C Z A.

Réthy bácsi.

Az imitálás voltaképpen zenei talentum. A kinok oly finomul fejlett hallóérzéke van, hogy a hallott hangokat hullámzásával és árnyéklataival emlékezetében tudja tartani, ez könnyen képes azokat utánozni.

Igazi művészi élvezetet a legtökéletesebb utánzás sem nyújthat, de az embert elszórakoztatja ez alsóbb rendű tehetség is.

Az imitátorok legprimitívebb fajtája az, mely állati hangok: kutyaugatás, macskanyávogás, tehénbögés és madárdal utánzására szorítkozik. Mert hiszen még a Madarak koloratur énekesnőinek is, a fülemülének, kanáriknak és rigóknak esekély a skálája. Magasabb rendű imitátor az, ki emberi hangok utánzásra képes.

A színészeknek igen tekintélyes része imitálásból tengeti művészetét, vagyis csak akkor képes a színpadon valami el-

fogadhatót nyújtani, ha azt a szerepet egy hívatott művész előadásában látta.

Ezek a leplezett imitátorok, kik remek imitációkat képesek a színpadon bemutatni. A férfimitátor rendszerint női hangokat utánoz s ehhez képest női toálettben jelenik meg a közönség előtt. Párisban a Montagne Russe nevű mulatóhelyen hallottam egyet, ki egy negyedórát tiszta és magas női szopránt énekelt, fölment egész a duplán vonalozott d-ig. A közönség legnagyobb része azt hitte, hogy nő énekel, de az imitátor egyszerre csak egy kromatikus skálát csinál, hangja egyre öblösebb lesz s végül kivág egy kontra e-t. Persze az ilyen fajtájú imitálás magas fokú zenei képzettséget és ritka hangadományt tesz fel.

A tehetségesebb imitátorok nagy bravurral tudják egyes emberek beszélő modorát utánozni. Legkönnyebb imitálni azt, kinek valami nyelvhibája van, vagy modorosan beszél, ellenben nehéz, szinte lehetetlen utánozni az olyan embert, a kinek beszéde természetes és ment minden affektációtól.

Rendszerint híres színészeket szokás imitálni, a kiknek előadásába, akár kell, akár nem, mindig bele ékelődik egy kis pátosz.

Az öreg Korcsok az ötvenes években olyan harmadrendű komikus volt a nemzeti színháznál. Mint imitátor azonban elsőrendű máig is, noha több, mint husz éve, hogy nyugalomba vonult. Nincs az országban dialektus, melyét az öreg ne tudná imitálni. Minthogy azonban ő maga felvidéki származású, kissé tótosan beszélt Zamatos jóízű magyarsággal csak akkor ejti ki a szavakat, ha az alföldi magyart imitálja, ilyenkor fogadni lehetne rá, hogy a Hortobágyon született. Kitűnően imitálta egykor a híres szerezsen tragikust, Ire Aldrige-t, ki az ötvenes évek vége felé egész Európát bámulatba ejtette művésztével s ki a nemzeti színháznál is hosszabb ideig vendégszerepelt, persze angol nyelven.

Akkoriban Réthy bácsi, a színházi esinyek híres mestere, gyakori vendége volt Rákoson egy gentry-családnak, hol

Az államnak s a hazafias magyar tőkének el kell követnie mindent, hogy a tervezett mérénylet kudarcot valljon!

H i r e k.

— **Artézi kut Barcon.** Említettük már lapunk egyik közelebbi számában, hogy Barcon artézi kutat akarnak létesíteni. Ez ügyről az e hó 25-én tartandó községi közgyűlésen fognak tárgyalni komolyabban. Mint értesülünk, Barcon két artézi kutat állítanak föl, nevezetesen egyet benn Barcon a piaztéren s a másikat Bares telepi részén. Az artézi kut ügye ez időszerint annál is inkább aktuális ténre lépett, miután a vármegye e czélra a 600 korona segélyt Bares községnek fel is ajánlta.

— **Közgyűlés.** A baresi „Chevra Kadisa“ folyó évi február hó 28-án délután 2 órakor tartja évi közgyűlését az iskola helyiségeiben, a következő tárgysorozattal: 1. Szavazatszedő-bizottság, valamint a fegyverkönyv hitelesítésére 2 tag választása. 2. A választmány évi jelentése és a zárszámadás előterjesztése. 3. Számvizsgáló-bizottság jelentése és a felmentvény megadása iránti határozat. 4. 3 számvizsgáló tag választása. 5. Indítványok az 54. §. értelmében.

— **Kanyaró** lépett fel Barcon járványosan a gyermekek között, a miért is hatóságunk megtette már a szükséges óvintézkedéseket. A szülők is legyenek elővigyázók gyermekeik érdekében e veszélyes, gyakran halálos kimenetelű betegséggel szemben.

gyakran emlegették, hogy mennyire szeretnék a híres szerezsen művészt látni, de a nagy munkaidőben nem mehetnek be a teátrumba.

— Majd kihozom ide, — mondá Réthy.

— Hát kijönne?

— Meghiszem azt. Mihelyt komediás valaki, egy pohár jó borral a lomnici csues tetejére is fellehetne csalni. Holnap este itt lesz ezen a szent helyen. Nagyon jó fiu, csak hogy hát persze angolul mekeg.

Réthy bácsi pepig másnap összebeszélte Koresekkel, ki este felé feketére mázolta be arcát, bodorra süttette a haját és pirosra festette az ajkát. Így preparálva ketten kocsira ültek és kibajtottak Rákosra. Nagy traktamentum várta ott az exotikus művészt, kit az egész háznép tágra nyílt szemmel bámult. A főszolgáló eseléddek ijedt képpel szaladtak ki a konyhára esodákat beszélni. Koresek pedig egyre beszélt angolul, azaz összehadart valami szóttag zagyvalékot, de úgy ropogtatta azokat, hogy szakasztott mása volt az Ire Aldrige beszédének. Néha mikor egy-egy pohár bort fölhajtott, ártikulálatlan hangokat hallatott utána, épp úgy, mint a szerezsen művész Ottelóban, mikor Jágóval veszekszik. A jelen pillanatban belépett valaki a ki kételyeket táplált a személyazonosság felől.

— Nekem — mondá Réthyhez fordulva — sokkal magasabbnak tetszett e jeles művész ur a szinpadon.

— **Halálozás.** Részvétellel vettük a hirt, hogy Babócsán elhunyt e hó 17-én Baumgartner Radó m. kir. postamester, hosszabb betegeskedés után, ki közel 15 évig kezelte példás szorgalommal a babócsai m. kir. postahivatalt s a társadalmi életben is közszeretet és tiszteletet vivott ki magának. A szerető férj és atyát élete delén, 43 éves korában ragadta ki a kérélhetlen halál családja köréből, halálát hitvesén kívül 3 gyermeke siratja. Temetése e hó 19-én, délután ment végbe nagy részvét mellett Babócsán, hol a római kath. temetőben helyezték örök nyugalomra. Áldás emlékére!

— **A Baresi Iparosok Olvasókörének** tréfás tombolajátékkal egybekötött tánczesztélye, mely hushagyó kedden folyt le a Korona-szállodában levő kör helyiségeiben, kitünően sikerült.

Nagy számmal voltak jelen a multságon a legkitünőbb hangulat mellett, mely tetőpontját még inkább a tombolajáték alatt érte el, a mire okot főleg a sok komikus nyereménytárgyak adtak. Volt is nagy kaczagás egy-egy a papírtömkelegről kibontott nyeremény felett. A tánczterem is megtelt a tánczoló párokkal s vígan folyt a táncz reggelig. A multság anyagilag is szép hasznot hozott a kör javára, főleg a tombola-jegyek eladásából.

— **Jelmezes Purim-estély.** A baresi „Chevra Kadisa“ folyó évi márczius hó 2-án, pénztára gyarapítására, a baresi Társas-kör termeiben jelmezes Puris estélyt rendez, melyre a belépti díj személyenként 2 korona. Családjegy 4 korona. Kezdeté este fél 9 órakor. Jelmez az estélyen nem kötelező.

— Magas talpu esizmákat hord a kokler.

— A szeme is nagyobbnak látszott.

— Tágítja a huncut.

A tisztelendő ur teljesen meg volt nyugtatva.

— Milyen kár, — mondá, — hogy a hugom nincs itt. Nagyon jól tud angolul. Milyen szépen eldiskurálnának.

— Öröm volna hallgatni. — mondá Réthy infámis flegmával.

És folyt a multság éjfélig és azután. A talmi Ire Aldrige egyik angol tósztot a másik után mondotta, a tisztelendő ur egyre sem maradt adós és egyre hangzott:

— Uram, uram, Ire Aldrige uram, szóllok az urhoz . . .

Mire Koresik soha sem mulasztotta el feszosen hajlongva körülbelül a következőket mondani:

— Hadujudu majdirhauzenpikmezs.

Mikor hajnal felé a férfiak magukra maradtak, Réthy bácsi egyszerre csak oda fordult Koresekhez.

— No most upre more, énekeld el a nótádat.

És Koresek egy részeg pásztorembert imitálva, rázendítette:

Hallja-e kend, Sára

Van-e káposztája?

Vagyon bizon, Bogár Imre,

A kelmed számára.

Nagy mester volt a maga idejében a vidéki színésznél Gergely Antal. Egyik leg

— **Hering lakoma.** Barcon a hosszú farsangi multságok befejező esztélye a hering-lakoma volt, melyet a Garni-szálloda tulajdonosai: Hoffmann és Krausz urak adtak a Baresi Társas-kör helyiségeiben. A lakomán szép számmal vettek részt az intelligencia köréből s az a legkedélyesebb társalgással folyt le Zsolnai zenekarának szép játéka s a szálloda konyhájának izletes ételei s jó italai mellett. Lakoma alatt felkészöntőkben sem volt hiány. Elsőnek Engel Gyula emelkedett fel, ki találó alkalmi hangu felkészöntőjével bucsuztatta el a farsangot s éltette a hering-lakomán mulatozó díszes társaságot. Engel felkészöntőjére talpraesó beszédben Koharits tb. főszolgabíró válaszolt még. Lakoma után aztán a tánczterembe vonult a társaság egyik része, s másik része pedig asztaloknál vig poharazás közt bucsuzott el a farsangtól.

— **Nyári vihar — télen.** Valóban különös időjárásokat élünk a télnek még hivatalos hónapjaiban. Mintha szokatlan korán ki akarna tavaszodni. Mint az ország több más helyein, vidékünkön is február első felében egész tavaszi napok mutatkoznak. A tavaszi kék ég azután hirtelen el-elborul s vihar támad erős záporosó, villámlás és mennydörgéssel. Ilyen idő volt e hó 18-án este is. Ugyanis a derült, tavaszi onyhe nap után este 6 órakor elborult az ég s távolról, nyugoti irányban kezdetben gyérb, majd sürűbb villámlás volt látható szélfuvással, mint nyári viharok közeledtével. Kevéssel este 7 óra előtt csakugyan vihar tört ki, nagy szélfuvás, záporosó, villámlás és mennydörgéssel.

— **Kutba esett ember és tehén.** E hó 16-án történt a slavoniai Zrinyi

sikerültebb tréfáját a következőkép beszéli el:

Valamelyik nagyobb alföldi városban a direktor, a kinek ő volt a komikusa, a mostoha időjárás következtében a színház bérrel mit estenkiut kellett volna fizetnie, hosszabb ideig adós maradt. A színház magántulajdon volt, árvákra maradt, s egy derék öreg fiskális volt a gondnok, ki jó ideig türelmesen várt a hátralékra. A direktor, ha látta, nagyon feszélyezve érezte magát és lehetőleg kikerülte. Egyszer a színházi irodából az ablakon át arrafelé látják tartani. Az irodában csak a direktor és Gergely volt.

— Jézus Mária! — mondá a direktor — ez most ide jön.

— Csak bujj ide a pénztárba, majd én eligazítom a dolgot.

A direktor szót fogadott. Néhány perc múlva kopogást hall buvóhelyéről. — Tessék, mondá Gergely hangja.

Az ajtó megnyílik. — Jó napot. Nincs itt a direktor ur?

A direktor tisztán kivette az öreg ügyvéd hangját.

— Biz az nincs, — hallatszott Gergely hangja.

— Ejnye, de kár.

— A miatt a hátralék miatt tetszik keresni? — tudakolá Gergely.

— Dehogy, van eszembe. Hanem holnap ebédre akartam volna invitálni. Az anyósom nevenapját tartjuk. Nagyon ö-

pusztán, hogy egy odavaló Pap Vendel nevű embert, midőn tehenét itatta, a tehenén egy mozdulattal az alacsony kút fájához szoritotta, mi által ez egyensúlyt veszítve, a kutba esett és nyomban után esett a tehen is. A kutba esett ember jalkiállítására csakhamar a kut köré csoportosult a pusztai eseléség és maga a pusztai bérlője is Hónig Izidor, kinek erőlyes vezetése mellett történtek a szerencsés kiemelések. A dologban az a legérdekesebb, hogy úgy az embernek, valamint a tehennek nem lett legkevesebb baja.

— **A ki kertjét szereti,** szép virágokat és kitűnő konyhakerti terményeket akar, az fedezze magiszükségletét Mauthner Ödön es. és kir. udvari magkereskedésében Budapesten, Rottenbiller utca 33. A ezég idej árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, kitűnő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virágujdonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Vasárnapi levél.

Mottó :
Ej, haj! dinom-dánom ezt se bánom
Levelemet főmérnöknek ajánlom!

A ki még nem törte ki a nyakát, avagy — ha olyan nagy ur, — hogy még derekát az anyaföld előtt nem hajtotta meg, annak kiválólag ajánlom, hogy szabad óráiban sétáljon ki a vasutmenti uton a Dráva partra, akkor szemmel látható jelek fogják emlékeztetni ezen kellemes kirándulásra.

rülnék ha megjelenék a kedves nejevel együtt.

— Majd átadom ön az invitálást, biztatá Gergely.

— Dehogy.

Azzal ismét nyikorog az ajtó és a távozó lépések nesze tudatja, hogy az ügyvéd elment. Pedig dehogy ment el, ott sem volt. Gergely imitálta a hangját és pedig oly sikerrel, hogy mikor a direktor a pénztárból előbuvott, hálás tekintetet vetett a távozó felé s így szólt:

— Ha én ezt tudtam volna! Milyen derék ember, noha fiskális. Ejnye, ejnye egészen megszegyenített. Ilyen ember elől bujkálni. Hát elmenjek, ugy-e?

— Természetes, mondá Gergely, — a vén kötnivaló bizony engem is meghívhatott volna.

— No, no, barátom, a direktor az első személy.

Gergely igen tiszteletlenül vonogatta a vállát.

A direktor másnap délben gálába csapta magát, felesége magára aggatott minden kéznél levő igazi és hamis ékszer, s így teljes parádéval indultak a vendégségre:

Az ügyvéd és családja éppen ebédnél ült, mikor a direktorpár betoppant.

Ugy látszik, elkéstünk az ebédetől.

— Dehogy, mondá a fiskális, — ép a levesnél tartunk.

— Nem tudtuk, hogy hány órakor

Vagy fél éve, hogy a es. és kir. szab. Déli Vaspálya helybeli mérnök osztálya az eddigi rossz ut helyett egy még „jobbat” építtetett, (notabenne a régi uton néhány szor már nyakig sülyedtem a pocsolyába honnan csak nagy nehezen tudtam ki kezmerogni, miután megtagadtam fajomat inkább a esokoládébőrűekhez hasonlítottam, továbbá három pár vadonat új cipőm mállott szét, hozzá még két darab pepita nadrágom ment a végegyészethez, a mi egy szolidan javadalmazott „Beamter” embernek biz egy kissé sok) mondom jobb utat építtetett. Ezt nagyon szépen köszönjük, de, nincs köszönet benne, mert a t. mérnök urak nem gondoltak két akadályra.

Az egyik: a kereszt-ut, a másik pedig a sorompó (magyarul áteresztő). Nem kell szólnom a keresztutaknál levő kátyuról, melybe ha egy szerencsétlen arra menő bele talál tévedni hát — népiesen szólva — hat ökör sem huzza ki, habár ezen a bajon a t. mérnökosztály egyik fiatal agilis tagja segíteni kívánt s felállított egy pár „emlékkövet”. Most ha az ember nem akar a kátyuba lépni, akkor végezzen egy kis testgyakorlást s ugrabugráljon egyik kőről a másikra.

A másik akadály s most jön a „slager”, az áteresztő (sorompó), melyhez mértén az ut ép a megfordított oldalon van. Oh! És a mérő tudományoknak felkenfinezelt s agyonsubiczolt bajnokai nem gondoltak e fölötté nehéz problémára. Kár is lett volna!

Kik pedig gyakran járnak a Dráva partra, naponta test-görbészeti gyakorlatot kénytelenek végezni a sorompó alatti bujkálással, a mi például egy éltesebb egyének nem tartozik a legkellemesebb szórakozásai közé.

van az ebéd. No de azért majd csak kapunk valamit.

A derék fiskális egy kissé nagyot nézett ugyan, de azért egy-kettőre ott volt a teríték, s a direktorék abban a becsületos hitben, hogy hivatalos vendégek, végig ették a jóízű magyar ebéd minden fogását. Ugy a fekete kávé táján a direktor mégis szükségesnek látta a következő kérdést fölvetni:

— Hát a kedves anyósa hol van?

— Az anyósom? Jaj, direktor uram az még a nagy kolera előtt halt meg. Az Isten nyugosztalja.

A direktor egy kissé üngetett, de nem merte tovább forszirozni a kérdést. Lehet, hogy rosszul hallotta onnan a pénztárból.

Másnap este a fiskális ur a színházban volt s a mint előadás után a sötét páholyfolyosón végigmegy, egyszerre csak hangokat hall a háta mögött:

— Én se megyek többet ahhoz a fiskálishoz ebédre, olyan ajnslagos a bora, hogy a gyomromat most is ecetágnak képelem.

A személyt nem látta, de tisztán kivette a direktor vékony fisztulás hangját. Egy ideig mérgesen járt föl s alá a színházi iroda előtt, aztán betoppant s ráivallt a direktorra kemény recsegéssel:

— Hallja az ur! Én nem bánom, ha mindennap beállít hozzám hivatlanul ebé-

Mottó :
Ej, haj! dinom-dánom így se bánom
Ezt meg a doctornak ajánlom!
(Folytatás.)

Még egy pár szó a helyzet rajzához.

Van nekünk Isten kegyelméből ezen fentnevezett ut mentén egy modern konforttal berendezett bakterházunk, benne a bakter ur (igen uraznom kell őt, mert másképp jaj nekem szerencsétlen flótásnak, soha többé nem ereszt át a sineken) uralkodik. A bakterház mögött meg van egy kisebb kaliberű ázsiai kép.

Megpróbálom lefotografálni!

Egymás mellé sorakoznak a legdiszesebb paloták: istállóktól kezdve le a meg nem nevezhető mellék épületekig. Az az infamis bacillusokat termelő piszok, melyet az utra kiszórnak, az a gyalázatos orrot tekerő bűz, mely a fentnevezett épületekből kiáramlik: lerombolja eddigi minden illuziómat, melyet az újkor higienikája iránt éreztem.

Rezgő.

Köszönetnyilvánítás.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, a kik őszinte részvétük nyilvánításával mély gyászunkban oly jól eső vigaszt nyújtottak.

Özv. Brüll Antalné
és Fiai.

delni, de a boromat ne ócsárolja, mert ez a saját termésem.

A direktor meglehetősen hülyén nézett maga elé.

— Én piszkoltam a borát? Én.

— Persze, hogy az ur, ott a páholy folyosóban.

— Látta?

— Hallottam.

— Jaj, lelke, az nem ér semmit.

Tudom már, honnan fuj a szél. Az a gazember Gergely imitált bennünket össze. No várj, te gézengúz, keressük föl, puhitsuk el az oldalbordáját.

Főlkerekedtek és csakugyan megtalálták egy kurtakocsmában. Aztán szépen együtt idogáltak hajnalig.

Luczián

Gyár: NYERGES-UJFALU (Esztergom m.)

Sürgőnyezim: ETERNIT BUDAPEST.

Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső Ausztria.)
Telefon: 12-92.

Eternit-Pala

Azbeszt-Cement-Pala**Hatsek Lajos szab.**

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS BUDAPEST, VI., Andrássy-ut 33.

3-12 Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi Gyártás 1500 kocsi rakomány. — Kérjen ismertetést.

SZÖLÖLUGAST

ültessünk minden ház mellé és
kertjeinkben föld- és homoktala-
jon.Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb-
része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak al-
kalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb mus-
katály és más édes szőlőkkel.A szőlő hazánkban mindenütt megterem s ninesen oly ház, melynek fala mellett a legese-
kélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek
stb. a legremekőbb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyévre használható
részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bér-
mentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. **Czím:**15-20 **Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.**

Ó jaj!

Megfojt ez az
átkozott köhögés!Köhögés rekedtség és elnyájkáso-
dás ellen gyors és biztos hatásuk

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és
kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

fő- és székküldési raktár:

„NÁDOR” gyógyszer-tár
Budapest, VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla
csakhamar meggyógyítottKapható: Bares: **Kohut Sámuel.**
Barestelep: **Schön Richárd.**
Szigetvár: **Salamon Gy. örökösei.**
Visy Sándor gyógyszer-tárakban.

19-20

AZ „ANGOLKIRÁLY” H2
BUDAPEST
IV. KÁROLY 16 KÖRÚT

KLEIN és SCHWARCZ
legnagyobb férfi- fiu és
gyermek-ruha-áruház.

Legolcsóbb és legjobb bevásárlási forrás.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltetnek. — Képes árjegyzék ingyen.

DEUTSCH IZIDOR BARCSON.

Ajánlja az ujonnan berendezett
czement-árugyáráthol különféle lemezek és minden
e szakmába vágó áruk jó mi-
nőségben és jutányos áron kap-
hatók.

Nyom. a baresi könyvnyomdában.

Minden családnak

saját jól felfogott érdekében csakis a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

szabadna pótlékkal használnia
a mindennapi kávéitalhoz.

04.1/b

Hirdetések jutányos áron
felvétetnek e lap kiadóhi-
vatalában.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt 10 óra	58 per
"	délután 5	14 "
"	este 9	12 "
Kanizsáról	délelőtt 7	11 "
"	délután 5	15 "
"	este 8	20 "
Pakráczról	délelőtt 10	53 "
"	este 8	05 "
Somogy-Szobbról	délben 12	15 "
"	este 9	05 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel 7 óra	28 perc.
"	délután 1	20 "
"	délután 5	50 "
Kanizsára	délelőtt 8	25 "
"	délelőtt 11	10 "
"	este 9	40 "
Pakráczra	délelőtt 8	16 "
"	délután 5	30 "
Somogy Szobbra	reggel 3	40 "
"	délután 1	30 "

Zármérleg

VAGYON.

TEHER.

	Kor.		fill.			Kor.		fill.	
Értékpénz	14314	40			Részvény tőke	200000			
Értékpapírok	733942	17			Zártalék-alap	80000			
Értéktartalék	170454				Külön tartalék	2457	86		
Részvények (jótállás mellett)	68519				Betétek (tőkésített kamattal)	488071	13		
Előleg (Lombard)	1670				Házérték csökkenési alap	4800			
Folyó számla; fedezettel	77293	82			Visszeszám. váltók	339616	22		
" postatakar. számlán	6794	82			Átmeneti kamat	5628	63		
" " más intézeteknél	31928	79			Fel nem vett osztalék	202	80	1120776	64
" " átmenetileg	2436	12			Nyeremény: áthozat m. évről	474	27		
Dr. barcsi s. h. részvény	1000				" " ez idei	17881	43	18355	70
Értéktárolási ház	24000								
Értéktárolási házak	744	09							
Értéktárolási és ügyvédi előleg	1060								
Értéktárolási	300								
Értéktárolási	4675	13	1139132	34					
			1139132	34					
								1139132	34

Barcs 1., 1903. december hó 31-én.

Brodzky Károly s. k.

igazgatósági elnök.

Kronberger Manó s. k.

könyvelő.

Kondrát Imre s. k.

igazgató.

König Gusztáv s. k.

pénztárnok.

Fried Albert s. k., Fuchs Adolf s. k., Kohut Sámuel s. k., Huber Gyula s. k., Opler Ignác s. k., Silberstein Sándor s. k., Somogyi János s. k., Stern Hugó s. k.

igazgatósági tagok.

Jelen zármérleget a — fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva — helyesnek találtuk.

Barcs 1., 1904. február 24-én.

A felügyelő bizottság:

Révai Soma s. k.

Stern Gyula s. k.

Hertz József s. k.

Veszteség-nyeremény számla.

TARTOZIK.

KÖVETEL.

	Kor.		fill.			Kor.		fill.	
Értéktartalék	18668	25			Nyeremény áthozat mult évről	474.27			
Visszeszám. váltók kamata	19146	92			" " ingatlan után	470.40	944	67	
Értéktartalék	7630				Kamat: váltók után		49775	07	
Értéktartalék	1892	96			" jelzálog "		12635	11	
Értéktartalék-adó	1866	81			" kötvények "		4846	58	
Értéktartalék	5027	93			" előleg "		151	54	
Értéktartalék	54	50			" folyó számla után		6713	26	
Értéktartalék	117	20			" s. h. részvény "		50		
Értéktartalék	6079.62				Kezelési díjak		4339	02	
Értéktartalék	400.—	6479	62		Bázbér		620	64	80075
Értéktartalék	96.—								
Értéktartalék	480.—								
Értéktartalék	260.—	836							
Értéktartalék	474.27		61720	19					
Értéktartalék	17881.43		18355	70					
			80075	89					
								80075	89

Barcs 1., 1903. december hó 31-én.

Brodzky Károly s. k.

igazgatósági elnök.

Kronberger Manó s. k.

könyvelő.

Kondrát Imre s. k.

igazgató.

König Gusztáv s. k.

pénztárnok.

Fried Albert s. k., Fuchs Adolf s. k., Huber Gyula s. k., Kohut Sámuel s. k., Opler Ignác s. k., Silberstein Sándor s. k., Somogyi János s. k., Stern Hugó s. k.

igazgatósági tagok.

Jelen veszteség és nyereség számlát — a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva — helyesnek találtuk.

Barcs 1., 1904. február hó 24-én.

A felügyelő bizottság:

Révai Soma s. k.

Stern Gyula s. k.

Hertz József s. k.

Barcs-Drávavidéki Takarékpénztár Részvénytársaság

